

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران ■ مدیرمسئول: سعید علیرضای شریفی ■ نخستین موسسه فرهنگی مطبوعاتی کشور دارای گواهینامه بین‌المللی IS09001:2008

چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۸ ۹ رمضان ۱۴۴۰ ■ صفحه | سال بیستم - شماره ۵۳۸۴ | استان تهران و البرز ۱۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۵۰۰ تومان | Wednesday - 2019 May 15

دعای روز نهم ماه مبارک رمضان

اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِي فِيهِ نَصِيْباً مِنْ خَزَائِنِكَ الواسِعَةِ وَاَهْدِنِي فِيهِ لِزَيْرَاتِكَ السَّاطِعَةِ وَخُدَّ بِنَاصِيَتِي إِلَى عِزَّتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَخَيَّتِكَ بِأَمَلِ الْمُشْتَاقِينَ.

خداوند در این روز برایم بهره‌ای از رحمت گستردت قرار ده و مرا با برهان‌های تابناکت رهنما باش و به سوی خشنودی فراگیرت سوقم ؛ ده: به حق مهرت ای آرزوی شیفتگان.

تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدیر شماره ۱۲۹

تلفن: ۰۲۰ - ۲۳۰۶۰۰۰ ■ دورنگار تحریریه: ۲۲۲۴۶۲۵۴

سازمان شهرستان‌ها: ۴۵۸۹۷ ■ کد پستی: ۱۹۱۶۱۸۴۱۳۰

امور مشترکین: ۴۴۴۲۹۳۰ ■ سازمان آگهی‌ها: ۲۳۰۶۴۲۲

پیامک: ۳۰۰۱۱۳۴۰ ■ روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۱۴۴

چاپ: به‌صورت هم‌زمان در تهران و شهرستان‌ها (چاپخانه‌های روزنامه جام‌جم)

جَامِعَة

شماره: ۳۶۳۷۷ - ISSN17۳۵۰۰۰۳
پایگاه اطلاع‌رسانی:
 www.jamejamdaily.ir
پست الکترونیکی:
 info@jamejamdaily.ir

امروز در تاریخ:

روز بزگداشت استاد سخن و ادب فارسی ابوالقاسم فردوسی
 روز جهانی خانواده

پیش‌بینی آب و هوا پنجشنبه:

تهران: ۲۸ / ۱۷
 ارومیه: ۲۶ / ۱۲
 اصفهان: ۲۸ / ۱۱
 بوشهر: ۳۲ / ۲۵
 بجنورد: ۲۱ / ۹
 زنجان: ۲۴ / ۶
 کرمانشاه: ۲۵ / ۱۲
 گرگان: ۲۸ / ۱۴

اوقات شرعی:

اذان ظهر: ۱۳:۰۱
 اذان مغرب: ۲۰:۲۲
 اذان صبح (فردا): ۴:۲۱
 غروب آفتاب: ۲۰:۰۴
 نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۱
 طلوع خورشید (فردا): ۵:۵۹

مقطع حساس کنونی

حکایت دوست فرزانه زودخشم

دو دوست که هر دو از مریدان و شاگردان کارگاه‌های حکمت خلاق دکتر زادبوم جواهری بودند، روزی پس از اتمام جلسه کارگاه، تصمیم گرفتند در سطح شهر قدم بزنند و ضمن بهره‌گیری از هوای اردیبهشتی، با مشاهده وضعیت اجتماع، قدری در مشکلات و مصائب جامعه درنگ و تأمل کنند. وقتی از در کلاس واقع در مقدس اردبیلی بیرون آمدند، در زعفرانیه انداختند تا از آنجا به الهیه و پارک‌وی روند و از آنجا به سمت پایین قل بخورند. دوست اول، وقتی در کوچه‌های زعفرانیه، به خانه‌های مجلل و قصرهای باشکوه و خودروهای لوکس و شهروندان تمیز و زیبا و سگ‌های بشمالو نگرینست، به دوست اول گفت: «ای دوست، وقتی این خانه‌ها و قصرها و ماشین‌ها و سگ‌ها را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟ دوست دوم گفت: «در صف فرزادگی بودیم.» دوست اول گفت: «زاییده بوده‌ایم بابا.» و هردو خندیدند. دوست دوم گفت: «از این سو برویم.» کمی جلوتر به بیمارستانی بزرگ رسیدند. دوست دوم به دوست اول گفت: «ای دوست اول، حال بگو وقتی سرطان و ای‌دی و نارسایی ریه و نارسایی کلیوی و بیماری‌های خاص و نقص عضو را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟» در این هنگام دوست اول که توقع این حاضر جوابی را از دوست دوم نداشت، با او گل‌اوزنگ شد و دوست دوم نیز در مقام دفاع از خود برآمد و دو دوست به‌شدت یکدیگر را زدند. مأموران حراست بیمارستان به محض دیدن صحنه زد و خورد، با پلیس تماس گرفتند و مأموران پلیس چهار دقیقه بعد از تماس به محل درگیری رسیدند و دو دوست را که در هم گره خورده بودند از هم باز کردند. دو دوست پس از آنکه از هم باز شدند، یک‌صدا گفتند: «اکنون فهمیدیم که نعمت واقعی سلامتی، شادی، جوانی، عشق، دوستی و با هم بودگی است، همین چیزها که نداشته‌ایم، ولی به آن اهمیت ن داده‌ایم و در پی نداشته‌ها بوده‌ایم.» و پس از آن‌که مقداری گریستند، تا فردا خاموش شدند.

گفت‌وگو با شعله قهرمانی، مجری سابق برنامه‌های خانواده

خانواده‌های پر جمعیت یادش بخیر!

پارچه‌های آشنایی روزنامه‌نگار

دو دوست که هر دو از مریدان و شاگردان کارگاه‌های حکمت خلاق دکتر زادبوم جواهری بودند، روزی پس از اتمام جلسه کارگاه، تصمیم گرفتند در سطح شهر قدم بزنند و ضمن بهره‌گیری از هوای اردیبهشتی، با مشاهده وضعیت اجتماع، قدری در مشکلات و مصائب جامعه درنگ و تأمل کنند. وقتی از در کلاس واقع در مقدس اردبیلی بیرون آمدند، در زعفرانیه انداختند تا از آنجا به الهیه و پارک‌وی روند و از آنجا به سمت پایین قل بخورند. دوست اول، وقتی در کوچه‌های زعفرانیه، به خانه‌های مجلل و قصرهای باشکوه و خودروهای لوکس و شهروندان تمیز و زیبا و سگ‌های بشمالو نگرینست، به دوست اول گفت: «ای دوست، وقتی این خانه‌ها و قصرها و ماشین‌ها و سگ‌ها را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟ دوست دوم گفت: «در صف فرزادگی بودیم.» دوست اول گفت: «زاییده بوده‌ایم بابا.» و هردو خندیدند. دوست دوم گفت: «از این سو برویم.» کمی جلوتر به بیمارستانی بزرگ رسیدند. دوست دوم به دوست اول گفت: «ای دوست اول، حال بگو وقتی سرطان و ای‌دی و نارسایی ریه و نارسایی کلیوی و بیماری‌های خاص و نقص عضو را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟» در این هنگام دوست اول که توقع این حاضر جوابی را از دوست دوم نداشت، با او گل‌اوزنگ شد و دوست دوم نیز در مقام دفاع از خود برآمد و دو دوست به‌شدت یکدیگر را زدند. مأموران حراست بیمارستان به محض دیدن صحنه زد و خورد، با پلیس تماس گرفتند و مأموران پلیس چهار دقیقه بعد از تماس به محل درگیری رسیدند و دو دوست را که در هم گره خورده بودند از هم باز کردند. دو دوست پس از آنکه از هم باز شدند، یک‌صدا گفتند: «اکنون فهمیدیم که نعمت واقعی سلامتی، شادی، جوانی، عشق، دوستی و با هم بودگی است، همین چیزها که نداشته‌ایم، ولی به آن اهمیت ن داده‌ایم و در پی نداشته‌ها بوده‌ایم.» و پس از آن‌که مقداری گریستند، تا فردا خاموش شدند.

امیدوارکننده نیست. خیلی‌ها مشکلات اقتصادی را دلیل آن می‌دانند، اما به نظر می‌رسد دلایلی دیگری هم باید باشد و گرنه سابق بر این هم خانواده‌های ایرانی چندان پولدار نبودند اما تعداد بچه‌های آنها زیاد بود.

این مجری می‌گوید: مشکلات اقتصادی یکی از دلایل است اما به نظرم جوان‌های امروزی می‌دانند که توان مسئولیت‌پذیری ندارند به همین دلیل بچه‌دار نمی‌شوند. در این مورد آنها با خودشان صادق هستند. وقتی نمی‌توانند امورات روزانه خودشان را سر و سامان بدهند و از پس مشکلات ساده برآیند چگونه باید جرات کنند و بچه‌دار شوند؟ بنابراین از مسئولیت را بر دوش آنها می‌گذارد. راستش را بخواهید خانواده‌های ایرانی در یکی، دو دهه اخیر نتوانسته‌اند فرزندان مسئولیت‌پذیری تربیت کنند. والدین همه بار زندگی را بر دوش خود گذاشته و نمی‌گذارند به اصطلاح آب در دل بچه‌ها تکان بخورد. این یک آسیب بزرگ است که استقلال و تعهد جوان‌ها را از بین برده. قدیم‌ها خانواده‌های ایرانی پرجمعیت بودند و از رفاه امروزی هم خبری نبود ، پدر و مادرها به اندازه والدین امروزی با سواد نبودند اما می‌دانستند اگر مشکل اقتصادی هست باید به فرزندان بگویند و در شرایطی حتی از آنها کمک بخواهند. برای همین بچه‌ها در اوقات فراغت و تابستان‌ها که مدارس تعطیل بود کار می‌کردند تا به اقتصاد خانواده کمک کنند اما این سبک خوب زندگی و تربیتی از بین رفت و ما الان با جوان‌ها و بچه‌هایی رو به رو هستیم که نمی‌دانند در شرایطی سخت چه باید بکنند. □

هم کمتر توانسته‌اند فرزندان توانا پرورش دهند. به باور من داناتی و توانایی مثل دو بال هستند که باعث رشد و بالندگی آدم‌ها می‌شوند و اگر هر کدام نباشند جایی از کار لنگ می‌زند.

قهرمانی معتقد است، بچه‌ها، نوجوانان و جوانان امروزی سرشار از داناتی هستند و معلومات زیادی دارند اما نمی‌توانند از این دانش در زندگی استفاده کرده و مسائل شخصی و کاری خود را به آن دانش حل کرده و پیشرفت کنند. همه چیز در حد تئوری در ذهن‌ها مانده است.

آگاهی، نیاز زن امروز است

به قهرمانی می‌گویم زن ستون خانواده است، فرق نمی‌کند زن خانه‌دار یا شاغل، وقتی زن خانواده توانمند باشد، همسر و فرزندان او هم توانمندتر و موفق‌تر می‌شوند. زنان چگونه می‌توانند سطح توانمندی و دانش خود را افزایش دهند؟

قهرمانی می‌گوید: زنان باید در رشته‌های مختلف کسب دانش کنند و مهارت‌های خوب و مفید زیستن را یاد بگیرند. زنان خانه‌دار نباید خود را در چهاردیواری خانه گیر بیندازند و بربیک مدار همیشه و ثابت حرکت کنند. باید توانمندی‌های خود را ارتقا بدهند، یک مادر قوی می‌تواند فرزندان قوی تربیت کند. یک زن قوی و با دانش و آگاه می‌تواند خانواده موفق را شکل داده و از آن حمایت کند.

از قهرمانی می‌پرسم، با همه هشدارهایی که مسئولان می‌دهند که جامعه ما رو به کهنسالی است و جوان‌ها باید فرزندآوری را در اولویت قرار دهند اما رشد زاد و ولد در ایران چندان

بازنشسته شده بیشتر می‌تواند حواش به خودش، پسرانش و همسرش باشد. این مجری درباره دوران بازنشستگی می‌گوید: اوایل خیلی خوب بود و حسابی خوش می‌گذشت. فهرستی از برنامه‌هایی که باید انجام می‌دادم و قبلاً فرصتش را نداشتم نوشته بودم و یکی یکی به آنها رسیدگی می‌کردم؛ سفر، ورزش، شرکت در جمع‌های خانوادگی و دوستانه و... اما راستش به مرور آن خوشی روزهای اول کم‌رنگ شد. برای من که خیلی پرکار بودم و حضور زیادی در رسانه و دیگر کارها داشتم، بیکاری چندان خوشایند نبود به همین دلیل دوباره کار در بیرون از خانه را شروع کردم و اجرای برخی از برنامه‌های تلویزیونی را به عهده گرفتم که آخرین برنامه‌ای بود برای سیمای مرکز اصفهان که برنامه خوبی هم بود و تا پایان سال ۹۷ ادامه داشت. یک اجرای مجری پروازی بودم؛ برای اجرای برنامه می‌رفتم و بعد به تهران برمی‌گشتم. به قهرمانی می‌گویم، یکی از دلایلی که بسیاری از مردم کشور ما از دوران بازنشستگی لذت نمی‌برند این است که معمولاً برای دوره‌های مختلف عمرمان برنامه‌ریزی نداریم و بدون هدف زندگی را سپری می‌کنیم.

این مجری می‌گوید: دچار نوعی روزمرگی هستیم، به جای این‌که ما زمان‌بندی داشته و هدفمند زندگی کنیم، به زمان می‌گوییم برایمان برنامه‌ریزی کند. همان ضرب‌المثل قدیمی که هر چه پیش آید، خوش آید! این نوع نگرش ریشه در خانواده‌های ما دارد. والدین از همان قدیم تا امروز بلد نبوده و زیستن کنار یکدیگر را تجربه کرده‌اند اما حالا به این نتیجه رسیده‌اند که خانواده بهترین مکان برای رشد و درآرامش زیستن است.

چند سالی است بازنشسته شده ، بعد از سال‌ها فعالیت در رادیو و تلویزیون به عنوان مجری و گوینده. بیشتر او را به واسطه اجرای برنامه‌های خانواده می‌شناسیم. شعله قهرمانی که متولد یاسوج است و از اواخر دهه ۶۰ کارش را در صدا و سیما یا سوج شروع کرده، یکی از مجریان خوب تلویزیون بود که طبق معیار صدا و سیما برنامه‌هایش را اجرا می‌کرد و آنقدر با وقار و مسلط بود که مخاطبان با او همراه می‌شدند. هر چند امروزه به مجریان هم‌نسل قهرمانی می‌گویند مجریان کلاسیک اما تجربه نشان داده که بعضی چیزها کلاسیک و قدیمی‌اش بهتر است مثل همین اجراهای تلویزیونی که هر چه زمان می‌گذرد و مجری‌های جوان، از روش‌های جدیدی در اجرا استفاده می‌کنند، اما خدایی همان اجراهای قدیمی و کلاسیک بهتر بود. حداقل این بود که مجری و برنامه به هاشیبه نمی‌رفت و مجری همان اول می‌رفت سراصل ماجرا و آخر برنامه مخاطب و بیننده برنامه به آگاهی اش اضافه می‌شد و کمی تا قسمتی سره راه از ناسره تشخیص می‌داد.

امروز روز جهانی خانواده است. روزی که از همه مردم دعوت شده تا به خانواده و توانمندسازی آن بیشتر دقت کنند و اندیشمندان و مسئولان و... سراسر کشور راهکارهایی برای داشتن خانواده موفق ارائه کنند. مردم دنیا تقریباً هر جور رابطه و زیستن کنار یکدیگر را تجربه کرده‌اند اما حالا به این نتیجه رسیده‌اند که خانواده بهترین مکان برای رشد و درآرامش زیستن است.

چند ساله‌اش در اجرای برنامه‌های خانواده را مرور کنند و برایمان از زیستن در خانواده موفق و توانمند بگویند. قهرمانی دو پسر دارد و از وقتی پرواز تارمینال را رد می‌کنیم، بوی تلخ و شیرین جذابی می‌آید، قهوه است، عربی، چند زن با چادرهای عربی و صورت‌های خالکوبی شده نشسته‌اند توی صف پرواز به کریلا.

چند عکس بزرگ از بشار اسد با همان گردن کشیده و چشمای سبز با لباس‌های نظامی و کت و شلوار در حال لیختن زدن به ما است. فرودگاه اینجا هم خنزر پنز می‌فرودشد. عطر، عروسک و لوازم جانبی موبایل، همه را می‌گذرانیم، جوانی با لباسی بین لباس کوهنوردی و نظامی با کلاه‌هی سبزی و کتونی‌های خاک گرفته کاغذی دست گرفته و رویش نوشته «صیوف ایرانی» نمی‌دانم چرا ما که ایرانی هستیم چرا عربی نوشته، می‌آید و به گروه‌مان خوشامد می‌گوید، خودش را سید هاشم معرفی می‌کند، یحتمل اسم مستعار است، یک به دو نشده لهجه نازنین مازندرانی‌اش لو می‌رود.

از کنار عرغه صراف می‌روم، می‌خواهم پول چنج کنم، مهدی می‌گوید: برویم توی شهر عوض می‌کنند اینجا کلهم علی بابا. عرب‌ها به دزد می‌گویند علی بابا.

این مهدی عربی‌اش خوب است، کار راه انداز است، ماشااا...

به جانش آنقدری که من حمام رفته‌ام او سوریه و لبنان و کریلا رفته.

به رزقش غیبه می‌خورم، سوار یک ون می‌شوم و مامیوم و اتوبان پهن و توپوتای ونی که مثل یک قاچوی تیز تاریکی چسبند اتوبان را قاچ می‌دهد و می‌رود.

اینجا دمشق است من حالا توی یکی از زیباترین و عجیب‌ترین شهرهای خاورمیانه نفس می‌کشم.

ادامه دارد...

مقطع حساس کنونی

حکایت دوست فرزانه زودخشم

دو دوست که هر دو از مریدان و شاگردان کارگاه‌های حکمت خلاق دکتر زادبوم جواهری بودند، روزی پس از اتمام جلسه کارگاه، تصمیم گرفتند در سطح شهر قدم بزنند و ضمن بهره‌گیری از هوای اردیبهشتی، با مشاهده وضعیت اجتماع، قدری در مشکلات و مصائب جامعه درنگ و تأمل کنند. وقتی از در کلاس واقع در مقدس اردبیلی بیرون آمدند، در زعفرانیه انداختند تا از آنجا به الهیه و پارک‌وی روند و از آنجا به سمت پایین قل بخورند. دوست اول، وقتی در کوچه‌های زعفرانیه، به خانه‌های مجلل و قصرهای باشکوه و خودروهای لوکس و شهروندان تمیز و زیبا و سگ‌های بشمالو نگرینست، به دوست اول گفت: «ای دوست، وقتی این خانه‌ها و قصرها و ماشین‌ها و سگ‌ها را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟ دوست دوم گفت: «در صف فرزادگی بودیم.» دوست اول گفت: «زاییده بوده‌ایم بابا.» و هردو خندیدند. دوست دوم گفت: «از این سو برویم.» کمی جلوتر به بیمارستانی بزرگ رسیدند. دوست دوم به دوست اول گفت: «ای دوست اول، حال بگو وقتی سرطان و ای‌دی و نارسایی ریه و نارسایی کلیوی و بیماری‌های خاص و نقص عضو را قسمت می‌کردند، ما کجا بودیم؟» در این هنگام دوست اول که توقع این حاضر جوابی را از دوست دوم نداشت، با او گل‌اوزنگ شد و دوست دوم نیز در مقام دفاع از خود برآمد و دو دوست به‌شدت یکدیگر را زدند. مأموران حراست بیمارستان به محض دیدن صحنه زد و خورد، با پلیس تماس گرفتند و مأموران پلیس چهار دقیقه بعد از تماس به محل درگیری رسیدند و دو دوست را که در هم گره خورده بودند از هم باز کردند. دو دوست پس از آنکه از هم باز شدند، یک‌صدا گفتند: «اکنون فهمیدیم که نعمت واقعی سلامتی، شادی، جوانی، عشق، دوستی و با هم بودگی است، همین چیزها که نداشته‌ایم، ولی به آن اهمیت ن داده‌ایم و در پی نداشته‌ها بوده‌ایم.» و پس از آن‌که مقداری گریستند، تا فردا خاموش شدند.

هم کمتر توانسته‌اند فرزندان توانا پرورش دهند. به باور من داناتی و توانایی مثل دو بال هستند که باعث رشد و بالندگی آدم‌ها می‌شوند و اگر هر کدام نباشند جایی از کار لنگ می‌زند.

قهرمانی معتقد است، بچه‌ها، نوجوانان و جوانان امروزی سرشار از داناتی هستند و معلومات زیادی دارند اما نمی‌توانند از این دانش در زندگی استفاده کرده و مسائل شخصی و کاری خود را به آن دانش حل کرده و پیشرفت کنند. همه چیز در حد تئوری در ذهن‌ها مانده است.

آگاهی، نیاز زن امروز است

به قهرمانی می‌گویم زن ستون خانواده است، فرق نمی‌کند زن خانه‌دار یا شاغل، وقتی زن خانواده توانمند باشد، همسر و فرزندان او هم توانمندتر و موفق‌تر می‌شوند. زنان چگونه می‌توانند سطح توانمندی و دانش خود را افزایش دهند؟

قهرمانی می‌گوید: زنان باید در رشته‌های مختلف کسب دانش کنند و مهارت‌های خوب و مفید زیستن را یاد بگیرند. زنان خانه‌دار نباید خود را در چهاردیواری خانه گیر بیندازند و بربیک مدار همیشه و ثابت حرکت کنند. باید توانمندی‌های خود را ارتقا بدهند، یک مادر قوی می‌تواند فرزندان قوی تربیت کند. یک زن قوی و با دانش و آگاه می‌تواند خانواده موفق را شکل داده و از آن حمایت کند.

از قهرمانی می‌پرسم، با همه هشدارهایی که مسئولان می‌دهند که جامعه ما رو به کهنسالی است و جوان‌ها باید فرزندآوری را در اولویت قرار دهند اما رشد زاد و ولد در ایران چندان

بازنشسته شده بیشتر می‌تواند حواش به خودش، پسرانش و همسرش باشد. این مجری درباره دوران بازنشستگی می‌گوید: اوایل خیلی خوب بود و حسابی خوش می‌گذشت. فهرستی از برنامه‌هایی که باید انجام می‌دادم و قبلاً فرصتش را نداشتم نوشته بودم و یکی یکی به آنها رسیدگی می‌کردم؛ سفر، ورزش، شرکت در جمع‌های خانوادگی و دوستانه و... اما راستش به مرور آن خوشی روزهای اول کم‌رنگ شد. برای من که خیلی پرکار بودم و حضور زیادی در رسانه و دیگر کارها داشتم، بیکاری چندان خوشایند نبود به همین دلیل دوباره کار در بیرون از خانه را شروع کردم و اجرای برخی از برنامه‌های تلویزیونی را به عهده گرفتم که آخرین برنامه‌ای بود برای سیمای مرکز اصفهان که برنامه خوبی هم بود و تا پایان سال ۹۷ ادامه داشت. یک اجرای مجری پروازی بودم؛ برای اجرای برنامه می‌رفتم و بعد به تهران برمی‌گشتم. به قهرمانی می‌گویم، یکی از دلایلی که بسیاری از مردم کشور ما از دوران بازنشستگی لذت نمی‌برند این است که معمولاً برای دوره‌های مختلف عمرمان برنامه‌ریزی نداریم و بدون هدف زندگی را سپری می‌کنیم.

این مجری می‌گوید: دچار نوعی روزمرگی هستیم، به جای این‌که ما زمان‌بندی داشته و هدفمند زندگی کنیم، به زمان می‌گوییم برایمان برنامه‌ریزی کند. همان ضرب‌المثل قدیمی که هر چه پیش آید، خوش آید! این نوع نگرش ریشه در خانواده‌های ما دارد. والدین از همان قدیم تا امروز بلد نبوده و زیستن کنار یکدیگر را تجربه کرده‌اند اما حالا به این نتیجه رسیده‌اند که خانواده بهترین مکان برای رشد و درآرامش زیستن است.

چند ساله‌اش در اجرای برنامه‌های خانواده را مرور کنند و برایمان از زیستن در خانواده موفق و توانمند بگویند. قهرمانی دو پسر دارد و از وقتی پرواز تارمینال را رد می‌کنیم، بوی تلخ و شیرین جذابی می‌آید، قهوه است، عربی، چند زن با چادرهای عربی و صورت‌های خالکوبی شده نشسته‌اند توی صف پرواز به کریلا.

چند عکس بزرگ از بشار اسد با همان گردن کشیده و چشمای سبز با لباس‌های نظامی و کت و شلوار در حال لیختن زدن به ما است. فرودگاه اینجا هم خنزر پنز می‌فرودشد. عطر، عروسک و لوازم جانبی موبایل، همه را می‌گذرانیم، جوانی با لباسی بین لباس کوهنوردی و نظامی با کلاه‌هی سبزی و کتونی‌های خاک گرفته کاغذی دست گرفته و رویش نوشته «صیوف ایرانی» نمی‌دانم چرا ما که ایرانی هستیم چرا عربی نوشته، می‌آید و به گروه‌مان خوشامد می‌گوید، خودش را سید هاشم معرفی می‌کند، یحتمل اسم مستعار است، یک به دو نشده لهجه نازنین مازندرانی‌اش لو می‌رود.

از کنار عرغه صراف می‌روم، می‌خواهم پول چنج کنم، مهدی می‌گوید: برویم توی شهر عوض می‌کنند اینجا کلهم علی بابا. عرب‌ها به دزد می‌گویند علی بابا.

این مهدی عربی‌اش خوب است، کار راه انداز است، ماشااا...

به جانش آنقدری که من حمام رفته‌ام او سوریه و لبنان و کریلا رفته.

به رزقش غیبه می‌خورم، سوار یک ون می‌شوم و مامیوم و اتوبان پهن و توپوتای ونی که مثل یک قاچوی تیز تاریکی چسبند اتوبان را قاچ می‌دهد و می‌رود.

اینجا دمشق است من حالا توی یکی از زیباترین و عجیب‌ترین شهرهای خاورمیانه نفس می‌کشم.

ادامه دارد...

رهبر معظم انقلاب با اشاره به جنگ روانی دشمن تبیین کردند پایان بازی جنگ و مذاکره

کیسه سعودی هانزی هست. حضرت آیت... خامنه‌ای با اشاره به هشدار برخی صاحب‌نظران آمریکایی مبنی بر این‌که فشار بر جمهوری اسلامی به جشش اقتصادی ایران منجر خواهد شد، گفتند: آمریکا در مواجهه با ملت ایران تا وقتی به تعبیر حضرت امام آدم نشده سم است ضمن این‌که مذاکره با دولت فعلی این کشور سم مضاعف است.

رهبر انقلاب در تبیین این واقعیت افزودند: معنای حقیقی مذاکره، معامله و بده‌بستان است و آنها دقیقاً در این معامله، دنبال نقاط قوت ایران هستند. ایشان افزودند: می‌گویند بیا بیاید در باره موشک مذاکره کنیم، معنای حقیقی این حرف این است که شما باید بژرد و دقت موشک‌هایتان را کم کنید تا اگر روزی شما را هدف قرار دادیم، نتوانید جواب بدهید. اما بدهی است که کسی در ایران این حرف را نمی‌پذیرد؛ بنابراین همین سر و صداها ادامه خواهد یافت.

حضرت آیت... خامنه‌ای تأکید کردند: این مسأله بحث دین و انقلاب نیست، بلکه هیچ ایرانی خبیلتی با شعوری حاضر نیست با طرفی که می‌خواهد نقاط قوت کشور را از دست او درآورد،

از وقتی که من آمده‌ام، هر جمعه در ایران راهپیمایی علیه نظام برگزار می‌شود، باید به این فرد گفت، اولاً روز جمعه نیست بلکه شنبه است و ثانیاً تهران نیست بلکه پاریس است.

رهبر انقلاب با اشاره به مشکلات درونی و بزرگ آمریکا در زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی افزودند: این نکته البته غالباً مورد توجه قرار نمی‌گیرد اما مشکلات مهم اجتماعی و تناقض و آشفتگی در دولت آمریکا، واقعیتی است که وضع ضعیف دشمن را نشان می‌دهد.

ایشان با استناد به گزارش‌های رسمی مراکز دولتی آمریکا، «وجود ۴۱ میلیون آمریکایی دچار گرسنگی و ناامنی غذایی»، «نامشروع بودن ۴۰ درصد نوزادان»، «وجود دهمیلیون و ۲۰۰ هزار زندانی (که بالاترین میزان جهانی به نسبت جمعیت است)»، «بیشترین آمار مصرف مواد مخدر»، «وقوع ۳۱ درصد تیراندازی‌های جمعی دنیا در آمریکا»، «از جمله واقعیات این کشور خوانند و افزودند: برخی‌ها، آمریکا را خیلی بزرگ و پرهیبت و خطرناک جلوه ندهند البته نباید از دشمنی دشمن غفلت بشود اما حقیقت آن است که آمریکا گرفتار مشکلات مختلف است.

ایشان افزودند: علاوه بر این گرفتاری‌های درونی، سیاست‌های غلط آمریکا از لحاظ سیاسی و امنیتی عموماً به ضرر این کشور تمام شده و در منطقه‌ما، اروپا و مواجهه با برخی قدرت‌های آسیایی، آنها را دچار مشکلات بیشتری کرده است، ضمن این‌که روند هزینه‌های ۷۰۰ میلیارد دلاری و بی‌نتیجه آنها در منطقه، همچنان ادامه دارد، اگر چه دستشان در

دولتی آمریکا، «وجود ۴۱ میلیون آمریکایی دچار گرسنگی و ناامنی غذایی»، «نامشروع بودن ۴۰ درصد نوزادان»، «وجود دهمیلیون و ۲۰۰ هزار زندانی (که بالاترین میزان جهانی به نسبت جمعیت است)»، «بیشترین آمار مصرف مواد مخدر»، «وقوع ۳۱ درصد تیراندازی‌های جمعی دنیا در آمریکا»، «از جمله واقعیات این کشور خوانند و افزودند: برخی‌ها، آمریکا را خیلی بزرگ و پرهیبت و خطرناک جلوه ندهند البته نباید از دشمنی دشمن غفلت بشود اما حقیقت آن است که آمریکا گرفتار مشکلات مختلف است.

ایشان افزودند: علاوه بر این گرفتاری‌های درونی، سیاست‌های غلط آمریکا از لحاظ سیاسی و امنیتی عموماً به ضرر این کشور تمام شده و در منطقه‌ما، اروپا و مواجهه با برخی قدرت‌های آسیایی، آنها را دچار مشکلات بیشتری کرده است، ضمن این‌که روند هزینه‌های ۷۰۰ میلیارد دلاری و بی‌نتیجه آنها در منطقه، همچنان ادامه دارد، اگر چه دستشان در

پرواز تارمینال را رد می‌کنیم، بوی تلخ و شیرین جذابی می‌آید، قهوه است، عربی، چند زن با چادرهای عربی و صورت‌های خالکوبی شده نشسته‌اند توی صف پرواز به کریلا.

چند عکس بزرگ از بشار اسد با همان گردن کشیده و چشمای سبز با لباس‌های نظامی و کت و شلوار در حال لیختن زدن به ما است. فرودگاه اینجا هم خنزر پنز می‌فرودشد. عطر، عروسک و لوازم جانبی موبایل، همه را می‌گذرانیم، جوانی با لباسی بین لباس کوهنوردی و نظامی با کلاه‌هی سبزی و کتونی‌های خاک گرفته کاغذی دست گرفته و رویش نوشته «صیوف ایرانی» نمی‌دانم چرا ما که ایرانی هستیم چرا عربی نوشته، می‌آید و به گروه‌مان خوشامد می‌گوید، خودش را سید هاشم معرفی می‌کند، یحتمل اسم مستعار است، یک به دو نشده لهجه نازنین مازندرانی‌اش لو می‌رود.

از کنار عرغه صراف می‌روم، می‌خواهم پول چنج کنم، مهدی می‌گوید: برویم توی شهر عوض می‌کنند اینجا کلهم علی بابا. عرب‌ها به دزد می‌گویند علی بابا.

این مهدی عربی‌اش خوب است، کار راه انداز است، ماشااا...

به جانش آنقدری که من حمام رفته‌ام او سوریه و لبنان و کریلا رفته.

به رزقش غیبه می‌خورم، سوار یک ون می‌شوم و مامیوم و اتوبان پهن و توپوتای ونی که مثل یک قاچوی تیز تاریکی چسبند اتوبان را قاچ می‌دهد و می‌رود.

اینجا دمشق است من حالا توی یکی از زیباترین و عجیب‌ترین شهرهای خاورمیانه نفس می‌کشم.

ادامه دارد...

ادامه دارد...
 رهبر انقلاب اسلامی سخنان مقام‌های آمریکایی درباره ایران را نشان دهنده حماقت بالای آنها دانستند و افزودند: رئیس‌جمهور آمریکا می‌گوید